

Csurgó és Vidéke

Társadalmi, szépirodalmi és közgazdasági hetilap. — Megjelenik minden vasárnap.

ELŐFIZETÉSI ÁR:
Egész évre: 4 frt (8 kor.) Félévre: 2 frt (4 kor.)
Negyedévre: 1 frt (2 kor.)
Egyes szám ára: 10 kr. (20 fill.)

Szerkeszti:
Dr. Nagy Sándor ügyvéd.
Szerkesztőség: Csurgó, Széchenyi-tér,
Kéziratok vissza nem adatnak.

KIADÓHIVATAL:
Vágó Gyula könyvnyomdája,
hova az előfizetési díjak és a hirdetések küldendők.
Hirdetések jutányosan számíttatnak.

Egy helyreigazítás.

Nők a társadalomban írott cik-
kem, mint értesülve vagyok, egy sze-
lid ellenmondásra adott alkalmat a
csurgói zsidónők körében.

Ugyanis értesítve lettem, hogy
Csurgón van egy jótékony zsidó nő-
egylet, mely már évtizedek óta gya-
korolja áldásos működését a jótékony-
ság terén.

Megvallva az igazat, hogy arról
volt tudomásom, hogy a hetvenes évek-
ben volt itt egy ily zsidó nőegylet, de
hogy az a jelenben is működik, arról
nem volt tudomásom.

De ezt mentse ki az én idóm!

Mert hiába, a mit a fiatal ember
tud, azt idővel elfeledi.

Különben abban az egyben ma
sem változtam, hogy a zsidó nőknek
nagy tisztelője vagyok.

És bevallom, hogy minden sza-
badelvűségem mellett, melylyel kora
ifjuságom óta a zsidó vallásu polgár-
társaim jogai, igazai mellett küzdöttem,
minden emlékek dacára, a melyek en-
gem egy hat évezredet átélte nemzet
történetéből megragadtak, mindig egy
a történelmi emlékek, mint a jelenkor
behatásai alatt a zsidó nők voltak azok,
a kiknek ósanyáik elnéző multja, az
utódok szeretetreméltósága elismerés-

re és tiszteletre készített. Hebron ró-
zsái soha el nem hervadnak!

Tehát nem akart méltatlanság
lemni tőlem, a mit a nők a társadalom-
ban című cikkemben írtam, s nem
akartam kicsinyelni, vagy tudomást nem
venni a csurgói zsidó nőegyletről.

Nagyon örvendek, hogy itt váro-
sunkban van egy ily női egylet.

Ez buzdításul szolgálhat egy álta-
lános és felekezeti különbség nélküli
nőegylet alakítására.

Mert ez felel meg a mostani kor
nemesebb szellemének!

Hisz a mit a férfiak elrontanak,
azt a nők tehetik jóvá.

Tekintsünk körül, hogy küzd az
emberiség az igazság érdekei ellen a
felekezeti gyűlölség, az oktalan gőg, a
frázis, a kepmutatás, és az áruba bo-
csátott tett és szónoklat.

Ki békitse ki a háborgó társadal-
mat?! ki himezze meg gyöngébb ke-
zekkel az élet utait? kinek ajkáról
zengjen el a szeretet édes szava, mely
a férfi szívet megnemesíti? mely év-
ezredek óta az emberiség sötét és de-
rült napjaiban az égből hozta le bűvös
dallamát, ha ezt nem a nők teszik?!

A seb, melyet férfikéz gyógyít
sokszor fájóbb lesz, de a női gyengébb
kéz megszünteti a fájdalmat és meg-
gyógyítja a sebet.

Tehát a csurgói zsidónők egyiete
szolgáljon buzdításul egy általános nő-
egylet keletkezésére.

És ezek után úgy hiszem, eloszlat-
tam minden kétséget, hogy nem akar-
tam öntudatosan hallgatni a „csurgói
jótékony zsidó nőegyletről“

Mert valóban nehezen tudnám el-
viselni a csurgói zsidó szépek nehezte-
lését!

Mert eszembe jut az „Énekek
éneke“, melynek egyik verse ekként
szól:

„Kicsoda amaz, a ki úgy láttatik,
mint egy hajnal, szép mint a hold,
tisztá mint a nap, rettenetes mint a
zászlós tábor.“

Rokonszenvünkben a három első,
neheztelésünkben az utóbbi van.

És én a fekete szemek fényét és
nem villámát kívánom!

Mert az utóbbi ellen, nem adna
elég irt „Gileab balzsama.“

Bezárom soraimat az „Énekek
éneke“ gyönyörű szavaival, melyet
most ezen soraim után remélek:

„Még eljő ama nap, es elmúlnak
az árnyékok.“

Andorka Gyula.

T á r c s a.

Néhány jelenet két gavallér életéből.

(Folytatás.)

— A „Csurgó és Vidéke“ számára. —

Írta: **Beke József**

A két gavallér közül a titkos tanács-
kozás terve szerint Menyhértnek kellett ta-
lálkoznia Emmával a kertben az egyik olda-
lon; a találkozás meg is történt, mi köves-
sük őket és legyünk tanúi a következő pár-
beszédnek, melynek szereplői: Menyhért és
Emma.

— Alázatos szolgálja, nagyságos kisasz-
szony! Nagyon örvendek a szerencsének, hogy
egyedül találhatom s helyrehozhatom azt a
kis tévedést, a mit az imént barátom elkö-
vetett.

— Sohase fárasssa magát, édes uram!

— De kérem, nagysád ez becsületbeli
ügy! aztán meg úgy hiszem, nagysád nem
fog haragudni völegényére!?

— Ki mondta önnek, hogy völegényem
az a Hollósi? . . . Kérem, uram, távozzék
és ne gyötörjön udvariasságával!

— Ah! ha nagysád csakugyan gyűlöli
az én barátomat: akkor én is szakítani fo-
gok vele a nagysád kedvéért; mert nem tit-
kolhatom el, hogy nagysád szép szeméi első
látásra elbűvöltek és ha nagysád akarja . . .

— De nem akarom, uram!

— Ah! ne legyenek olyan irgalmatla-
nok azok a szép ajkák!

— Nem értem a pesti bókokat, uram!

— Szívemből fakadnak azok nagysá-
gos kisasszonyom! Mindent megteszek nagy-
sádjáért, csak nyissa föl parancsoló ajkait! . . .
Egy édes esteli óra! . . .

— Mire ezélez, uram?! . . .

— Boesánat! szeretnék nagysáddal négy
szem között, tanuk nélkül szólni jövődó
boldogságunkról . . . ha lehetne . . . este-
fele! . . .

— Ön! ön akar boldogítani valakit? . . .

Hát sohasem látta még tükörben magát?!

— Nagysád, kérem egy lovagias ga-
vallért nem a külsejéből szoktak megítélni.
Én, ha kell, nagysádjáért kész vagyok legjobb
barátomnak ellensége lenni s hideg vérrrel
keresztül löni azt!

— Olyan vérengző lenne ön?! . . .

— Ez nem vérengzés, hanem lovagias-
ság, kisasszony!

— Vagy úgy! kezdem már én is ér-
teni önt!

— És akkor miért hallgat?! . . . szép
kisasszony!

— Gondolkoztam uram és határoz-
tam. Kész leszek szeretni önt, ha kieszközli
atyámnál azt, hogy elutasítja Hollósit.

— Ezer örömmel, nagysád! De . . .
valóban nem tudom, hogy mily ürügy alatt
távolítsam el barátomat. Lenne oly kegyes
nagysád, hogy estére találkozná velem, a mi-
kor bővebben megbeszélhetnénk ezt a dol-
got! . . .

— Értem uram! Ma éjjel 12 óráig
atyám Nyíri ur vendége lesz, 11 óra körül
egy létrán talál kívül az utcán a kert há-
tulsó falához támasztva; azon fölér a kőfal
tetejére; onnan leereszkehetnek a földre. —
Ezen a helyen várni fogom! . . . Viszontlá-
tásra, uram!

— Viszontlátásra, édes kisasszony! —
azután örömmel teszi hozzá az egyedül ma-
radt gavallér. — Becsületemre! ez könnyű
diadal volt! Kissé regényes a kaland; de an-
nál érdekesebb lesz! . . . Benő barátom! . . .
enyém már a kis vadgalamb! . . . Most pe-
dig tégedet kereslek föl! . . .

Ugyanezen idő alatt a kert másik ol-
dalan a titkos tanács terve szerint Benő és
Katiúka között folyt le a következő párbeszéd:

Csurgó eredete.*)

(Vége.)

Ez ádáz vallási hajszák sorvasztó nyomása alatt nemultak el legvirágzóbb somogyi egyházaink: Kis-Komárom, Marczali, Vid, Kaposvár, N.-Bajom, Csököl, Alsok, Görgeteg, Kálmánca, Csokonya, stb., nemelyek örökre, mások csak 50—60 évi árvaság után számban, erőben, megfogyatkozva ünnepelheték feltámadásuk örömét II József kegyelméből. — Így lón, hogy míg a kath. Karoknak és Rendeknek, — tehát hiteles tanuknak, 1681. évi soproni országgyűlésről I. Leopoldhoz alázzattal benyújtott „sérelemi fölrata” szerint: Somogyban egy plébános sem volt, predikátor pedig körülbelül száz találtatott, a XVIII. század közepén már csak 35 anya, és 15 leány egyházunk tengett.

Ekkor és ekként árvult el a csurgói egyik legrégebbi gyülekezetünk is. Az 1721-ben nagy részrehajlással, vagy tájékozatlansággal működött, ugynevezett pesti comissio által kihallgatott tanuk, hit alatt vallották, miszerint „tudják bizonyosan, hogy circiter négy esztendeje a csurgói templom maguk földesura parancsolatjából vétetett el.”

Kik voltak ez ideig — 1717. — a csurgói ref. gyülekezetnek lelkipásztorai, kevésnek nevét őrizte meg az emlékezet. A kis-komáromi régi matrikula jegyzetei szerint 1657-ben pap volt Óri Jakab, 1660-ban pedig rektor volt Szokolai Dániel. A gigei egyháznak 1624-től gondosan levezetett lelkész névsorában látható, hogy 1689-ben Csurgóról vitetett lelkészül Bajházi Pál. Nyoma van annak is, miszerint 1700-táján Csurgóról Darányba költözött Bajházi N.

Ennyi az egész! —

Nomina prestantissimorum virorum sepulta, soli Deo cognita. A feledékenység éje borítja nevök.

III. Károlynak 1731-ben kiadott rendelete (Carolina resolutio) által a protestánsok tényleg törvényen kívüli állapotba jutottak s sorsuk a király kegyelmére és kegyességére volt bízva. A király tetszése szerint intézte egyházi ügyeiket s a mint szíve sugalta, kiszolgáltathatta őket elleneik önkényének, vagy oltalmába fogadta hajlama szerint.

Amde a király, mint tulbuzgó kath., inkább saját egyháza érdekeinek kedvezett s több gondot fordított a protestánsok visszatérítésére, mint védelmére. Ajándék, kitüntetés, rang, magas hivatal, gazdag házassítás, udvarképeség, stb. volt a cselétek, mellyel

prot. urak a kath. egyház egyedül üdvözítő egyházába édesgetve voltak. Ha nem csalódom, Festetics Kristóf is ily udvari kegyek behatása alatt hagyta el ősei hitét. Atyja Festetics Pál az 1681 évi soproni országgyűlésen, mint egyik prot. küldöttség tagja szerepelt.

„Mária Theresia is minden akadály nélkül folytatva térítő politikáját a protestánsokkal szemben. Eszközei szelídeknek látszanak, de lényegükben erkölestelenek. Nem követeli a hit őszinteségét, a vallásos meggyőződést. Anyagi előnyökkel s kitüntetéssel csábítja a protestánsokat vallásuk elhagyására. De azért eszközei közül nem hiányzik az erőszak sem, mely nemcsak egyesek, hanem testületek ellen is irányul. Kis-korú árvákat kiragad családjuk köréből, s a kath. hitben neveltetik. Templomaikat leromboltatja, iskoláikat bezárattja. A protestáns felekezet volt a legelnyomottabb az országban.*)

II. József változtatott e súlyos helyzetben. Trónra léptével derültebb napok virradtak a már verig zaklatott protestáns egyházra. A felvilágosodott gondolkodásu fejedelem 1781. okt. 25-én kiadta az ugynevezett türelmi rendeletet s ezzel véget vetett a százados vallási villongásoknak.

„Uj nap fényle reánk, annyi viszályok után.”

E rendelet — mint jelzője mutatja — nem ment ugyan az egyszerű türelem határain, mégis valódi áldás volt a szakadatlan hajszá alatt, kifáradt hitsorsosainkra annyi-val is inkább, mert a nemes szívű uralkodó egész szigorral utána nézett rendelte pontos végrehajtásának, megparancsolva még azt is, hogy a hol a protestánsok gyöngye erővel vannak, kath. lakostársaik a templomépítéseknek segédkezet nyujtsanak. Quod mirum est, — sóhajt fanyar képpel Katona István — chatholici jubentur a catholicis mutuum in excitandis oratoriis operam praestare si hi numerum 500 non aequent. (Csoda! a katholikusok kénytelenítetnek a protestánsokat az imaházak építésénél megsegíteni, ha ezek 500 léleknel kevesebben vannak)

Igy mentette meg a türelmi páténs a protestánsokat az eddigi elnyomással, így lett, hogy a protestáns gyülekezetek száma 272-ről egy év alatt 758-ra emelkedett.

Csurgón azonban a fejedelmi kegy sem volt képes új életre kelteni a hosszas nyomás, s különösen a Cserti lázadásba keveredettek aposztáziója folytán megsappant ref. egyházat. Miután II. Józsefnek a vallási béke helyreállítása czéljából tett ama jó akaratú, de csekély sikert aratott intézkedése is, t. i. hogy a hol protestánsok kevés

számuk miatt, imaházat nem építhetnek, áhítatosságukat a kath. templomban végezhessék, rövid kísérlet után füstbe ment — kiszorítván az erősebb rész a gyengébbet — a kiszorított ref. lakosság, mint leányegyház 1784-ben felszabadult Alsokhoz csatoltatott.

Igazi megaláztatással ir II. József toleranciájáról az egykoru „Magyaröröm” ismeretlen szerzője: „Jöjjetek ki. — ugymond — ti setébenülő, gyászruhában járó szegény árva eklézsiák, kik olyak vagytok, mint a pásztor nélkül való nyáj, melynek nincsen vezére, mint az árva, kinek nincsen edes atyja, mint az ügyefogyott, kinek nincsen bírója, mint a fészketől megfosztott madár, melynek nincs nyugodalma. Jöjjetek ki és örvendeztetek e királynak, mert templomot hágy nektek építtetni, papokat enged vitetni, mint jó atya megtanít imádkozni, kik most sokan azt sem tudjátok van-e Isten, van-e Krisztus?! . . .

II. József halála után új korszak nyílt meg hazánk — s hozzá tehetjük — a protestáns egyház történetében is. A nemzet jobbjai, szabadulva az alkotmányellenes császári kormányzás nyomása alól, erős mozgalmat indítának a nemzeti nyelv, nemzeti viselet és az alkotmányosság új életre keltése érdekében. S mert az elfogulatlanabb katolikusok őszintén beismerték, hogy a protestantismus mily nagy szolgálatot tett a hazának, midőn vallásszabadságának szíves védelme mellett, a magyar nemzetiségnek, nyelv- s faji szokásoknak ugyszólva egy maga volt védőbástyája: mindenfelől hangzott az óhaj, hogy a protestánsoknak sérelmei, annyi felreértés, oly sok keserűség után az ő megelégedésükre orvosoltassanak a küszöbön lévő országgyűlésen.

Csakhogy könnyebb volt e méltányos és igazságos kívánalmat hangoztatni, mint érvényre juttatni. A régi makacs ellenség, a klérus több mágnással és orsz.-gyűlési követel szövetkezve, kemény ellenállást fejtett ki, a hangoztatott követelés háttérbe szorítására. Így viselkedett Somogyvármegye követe is, Boronkay József, a ki orsz.-gyűlési beszédében nyíltan kimondta, hogy a protestánsoknak adott szabad vallás gyakorlat minden bűnre ajtót és kaput tár s általa Mária Magy.-orsz.-ból, mint regnum Márianumból száműzetik. De végre is a vita, hosszas és ingerült szóváltások után a mi javunkra dült el. II. Leopoldnak az orsz.-gyűléshez intézett előterjesztésében, komolyan hangsúlyozott akarata nyomán megszületett az 1790—91 évi XXVI. t. cz. a magy.-orsz.-i protestánsok „Magna Chartá”-ja és mi ismét a törvény védelme alá, honnet a Carolina retolutio kizárt, lettünk visszahelyezve.

Azok között a lelkes katolikus haza-

*) Mutatvány „A csurgói ev. ref. főgymnasium története 1800-ig” czimű műből. Irta Csire István n. bajomi ev. ref. lelkész.

*) Grünvald Béla: „A régi Magyarország.”

— Higyje meg nagysád, hogy nincs párja a pesti életnek, mit bizonyít már az is, hogy vidékről a szépek mind odajönnek farsangolni. És engemet nagyon megsomoritott nagysád, midőn az idei télen oly hirtelen eltűnt a fővárosból. Ki hitte volna, hogy ebben a piczi faluskában találom föl újra a szépek-szépét!

— Kösönöm a bókot, Hollósi ur! és egyuttal igen, igen sajnálom, mikép nem viszonzozhatom hasonlóval, mivel ön nem épen a szépek-szépe, de ha nem az: bizonyára udvarias és tulságosan mivel.

— Nagysád igen lekötelező és szellemdús! Valóban, nem vagyok nagyon szép, de annál több tapasztalattal és miveltséggel dicsekedhetem. És hogy most ilyen parlágiasnak lát: annak ez az unalmas falusi élet az oka. Ah! itt minden olyan, mintha Egyiptomban járna az ember, és ha nagysádat nem lát-nám, azt hinném, hogy mumiák között vagyok!

— Annyira nem tetszik önnek a mi városunk!? De hát mi okért szerencsétetett mégis olyan nagyon örvendetes látogatásával? . . .

— Ah! valami csekélység az egész! Egy kis ügyetlen libácskát kellene nőül vennem holmi bolondos ígélet miatt, mire különben nem nagy súlyt fektetek. Főként egy

kis szórakozást keresni jöttem ide, no meg egy kis nagyvárosi eleganciát óhajtok el-esepegtetni a társas körökben, ha ugyan a a fiók kaszinón kívül találhatok olyasmit e tudatlan nép között.

— Nagyon rosszul vélekedik a mi társas életünkről, Hollósi ur! De ennek az lehet az oka, hogy az ön éles esze nem ismerős az itteni viszonyokkal. Egyébiránt hagyjuk ezt! Kicsoda az az ügyetlen libácska, a kit említett? . . .

— Epen a Fácskai ezredes leánya!

— Úgy!? . . . hisz az nekem jó barátom!

— Ismeri talán nagysád ezt az apróságot? . . .

— Félig-meddig! Annyit azonban mondhatok, hogy nem az ön miveltségéhez való, Hollósi ur! Önnek olyan feleség kell, ki méltó legyen eleganciájához és társadalmi állásához!

— Ah! nagysád! . . . ha lehetne . . .

— Csak bátran, édes Hollósi ur! Ön nem szokott sóhajtozni, mondja ki nyíltan, a mit akar!

— Nagysád kegyessége egészen fölbátorít. A farsang óta minden gondolatom nagysádnál időzik: most pedig nem győzöm áldani a jó szerencsét, mely véletlenül nagysád közélébe vezetett! . . . És . . .

— És szeret, ugye?! . . .

— Lelkemre! nagysád eltalálta a legszentebb érzelmemet!

— Végtelenül sajnálom önt, Hollósi ur! de már elkészt! Nekem jegyesem van már. Talán ha korábban nyilatkozott volna . . .

— Oh! drága nagysám! hátha még nem volna késő?! . . . De kicsoda lehet az a boldog ember?!

— Holmi ügyetlen gavaller! . . . holmi mérnök, a minő ilyen együgyü faluban fel-nőhet!

— Becsületesre! nem méltó nagysád-hoz! Nagysádnak ragyogni, hódítani és ün-nepeltetni kell! . . . Egy mérnök, kibén nincs semmi gavallérság, nem volna képes előte-rementeni az anyagi eszközöket!

— A megtörténtet nem lehet meg nem történte tenni, Hollósi ur!

— Ha nagysád akarná . . .

— Majd gondolkozom felőle uram!

— Kösönöm! . . . kösönöm! . . . Enged remélni, úgy-e? . . .

— Remélhet uram, a mennyit akar, de míg el nem határoztam magamat, addig nem adhatok határozott választ . . . Hagyjon ma-gamra . . . jegyesemet látom közeledni, nem szeretném, ha itt találná önt . . .

— Mikor láthatom nagysádat? . . .

mindenfélére. Többek közt, kardalokat tanít be 3 és négy hangra. S az apró események, a hazafias műdarabokat és szép népdalokat, oly precízítással éneklék, akár Olaszhon eseményei. Gratulálunk a derek törekvő tanítónak, ki kettős ezélt mozdít elő. Felébrésztí a kis növendékben a zene és művészet iránti érzéket, finomítja a lelket, s e mellett a hazafiság fejlesztését is előmozdítja. Jó lesz többi tanítóinknak is követni a jó példát.

— **A sétatér** befásítását, ugy teljes átalakítását és berendezését a tavasz megnyitával hamarosan megkezdik, hogy minél előbb átadhassák a közönségnek, a mely eddig oly nehezen nélkülözte ezt az egészségre megkívántató üdülő helyet. Lesz tehát majd a nagy por elől hova menekülni.

— **Dalestély.** A csurgói városi dalkör 2-ik estélyét, mely az első hangverseny műsorától semmiben sem fog elmaradni, április hó utoljában fogja megtartani.

— **Katonai lóvásár.** A császári és kir. közös hadügyminisztérium hozzájárulásával ezennel közhírré tétetik, miszerint a hadsereg lószükségletének fedezése végett a vármegye területén Kaposvárott f. évi márczius hó 19-én katonai lóvásár fog tartatni. Ezen vásárlásra egy kiküldött katonai bizottság fog megjelenni, mely az elővezetett lovak közül meg fogja vásárolni mindazokat, melyek katonai czélokra alkalmasoknak és arra nézve megfelelőeknek fognak találatni. Miután a főczél az, hogy a hadsereg részére minden közvetítés nélkül egyenesen a tenyésztőktől vétessenek meg a lovak, annál fogva figyelmeztetnek a tenyésztők, hogy teljes bizalommal vezessék elő katonai czélokra alkalmas eladó lovaikat és túlzott árak követelése által a megvetelt lehetetlenné ne tegyék, miután mindenesetre jobb árakat kaphatnak ezen közvetlen eladás által, mint az esetben, ha lovaikat közvetítők útján juttatják a hadsereghez. Alkalmas minden szilárd testalkatú, jó mozgást és kitartást ígérő, tulajdonságos használat által meg nem rontott s a katonai használat gátló hibával nem bíró 4-7 éves és legalább 158 cmm. magas ló. A 7 évet már meghaladott lovak semmi esetre

nem vétetnek meg, valamint a 158 cmen (vagy 15 markon) alóli lovak közül csupán kivételképen vétetnek meg egyes olyan példányok, melyek kiváló jó testalkatúak és kitünő vérell bírnak. Ez alkalommal 3 évet betöltött csikók is fognak vásároltatni, azonban csupán egyes olyan példányok, melyek kiváló jó alkatuknál és nemes származásuknál fogja a katonai csikótelepekben való felnevelésre alkalmasoknak látszanak. Figyelmeztetnek a tenyésztők, miszerint 3 évnél fiatalabb, vagy nem legkitünőbb minőségű csikók elővezetése által csak felesleges fáradságot és költséget okoznának maguknak. — Hogy a tenyésztő eladók lehetőleg — t. i. a valószínűség határai között — már előre tájékozva legyenek arról, vajjon eladni szándékolt lovak a katonai bizottság által megvásároltathatnak-e vagy nem, a földművelési minisztérium felkérte a vármegyék lótenyésztési bizottmányait, hogy azon tenyésztőknek lovaikat, kik náluk jelentkeznek előlegesen szemleljék meg és annak minőségéről — alkalmas vagy alkalmatlan voltáról — nekik előre véleményt mondjanak. — Figyelmeztetnek e körülményre a tenyésztők, mert ezáltal esetleg azon felesleges költsékeztéstől szabadíttatnak meg, mely költsékezés a ló alkalmatlan volta, illetve a vásárlás helyére való céltalan szállításból felmerülhet. A megvett lovak azonnal a helyszínen átvételnek és készpénzben kifizettetnek. Az elővezetés helye a város, illetőleg a község házában tudható meg. Kelt Bpsten, 1894 február hóban. A földművelésügyi m. kir. minisztérium.

— **Érdekes könyvecske.** A polgári házasság mellett egy kis brosur-féle nyomtatvány jár közkezen, melyben a szerző „Peter barát” népies stílusban oktatja és világosítja fel a nevet a polgári házasság mibenlétéről. A kis füzet, egész eleven hangon foglalkozik az új polgári házassággal s könnyen megérthető alakban igyekszik kimutatni annak szükségét. A füzetet egyes községekben halomszámra külföldi a polgári házasság egy ismeretlen barátja.

— **Husvétí körutazás.** Napról-napra újabb jelentkezések érkezven az ország minden részéből, a nagyváradi kereskedelmi

tanintézeteknek folyó 1894. évi husvétí ünnepek alatt Budapest, Trieszt Kattaro, Kórfa, Patrasz, Korynth, Piraeusz, Athen, Konstantinápoly, Szuline, Galac, Bralia, Predeal, Kolozsváron át rendezendő keleti körutazásra, a jelentkezések határideje f. évi február hó 28-ik napjáig meghosszabítva lón, mely határidőig a körutazásban leendő részvétel összes díja: 270 forint o. é. Nagyváradon, a Bihar megyei takarékpénztárhoz befizetendő. Ezen összegben a vasuton, gőzhajón (I. osztály) szállítási díjak, ugyszintén egyes állomásokon a lakás és minden igényt kielégítő teljes ellátás (reggeli, villásreggeli, ebéd stb.) Athenben, Konstantinápolyban a aragomanok fizetése stb. beufoglaltatnak. Utijegyről s annak a budapesti török konzul által eszközözendő láttamozásáról minden utas maga kellő időben gondoskodni tartozik. A körutazás rendezősége nevében Plopper N. János, a kereskedelmi tanintézet igazgatója.

— **Hölyagos himló** kezd fellépni járáskunkban. Pogány-Szt.-Peteren már három eset fordult elő, eddig azonban veszedelmesebb jelenség nem nyilvánult.

Helyi piaci árak: Buza 6.10—6.20
Rozs 5.10—5.20, Tengeri 4.20—4.30, Árpa 6.00—7.00, Csinquantin 4.40—4.50, Bükköny 7.00—7.50, Feherbab 5.00—5.10, Tarkabab 3.80—3.90, Zab 6.30—6.50.

— **Bérbeadó ház.** — Egy ház, mely áll: 2 szoba, konyha, padlás, pincze és kertből, a hozzátartozó melléképületekkel együtt bérbe adandó. — Bővebbet a kiadó-hivatal.

Kiadó laptulajdonos: Vágó Gyula.

3981. tk. 1893.

Árverési hirdetményi kivonat.

A csurgói kir. jbiróság, mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy a csurgói takarékpénztár végrehajtatónak Neumann Albert csurgói lakos végrehajtást szenvedő elleni 480 frt tőke követelés s jár. iránti végrehajtási ügyében a kaposvári kir. trvszék a csurgói kir. jbiróság területén levő Csurgó községben fekvő, a csurgói 153. sztjkvben A + 1. rend. 194. hrsz. házra 833 frt, — és 3. rend. sz. alatt közös legelő illetőségre 5 frt, valamint a 4. rend. sz. alatt félévett szinte közös legelő illetőségre 5 frtban ezennel megállapított kiküldési árban az árverést elrendelte és hogy a fenebb megjelölt ingatlanok az

1894. évi május hó 8 napján délelőtt 10 órakor

Csurgó község házában dr. Nagy Sándor ügyvéd, vagy helyettese közbejöttével megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kiküldési áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10 % vagyis 83 frt 30 krt., 50 krt., és 50 krt készpénzben, vagy az 1881. 60 t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított, és az 1881. november hó 1-én 3333 sz. a. kelt m. kir. igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. 60. tez. 170. §. a. értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt át-szolgáltatni.

Csurgón, 1894. évi febr. hó 10. napján a kir. jbiróság, mint tkvi hatóság.

CSICS ALBERT.
kir. aljárásbíró.

34 1-1

Udvarhelyen Mayerhoffer Bertalan tulajdonát képező

100 mm. finom Parrag-széna eladó.

Métermázsája 4 forint kicsinyben.

Nagyobb vételnél engedmény.

33 Összes gazdasági gépek 1-10
elsőrangú minőségben.

saját HAZAI gyártmány.

gőzcsepplőgépek

Kedvező feltételek!
Legjutányosabb árak!

Kövérhíri levélzár:
GAZDASÁGI GÉPGYÁR, BUDAPEST.

ELSŐ MAGYAR
GAZDASÁGI GÉPGYÁR RÉSZVÉNY-TÁRSULAT
Gyártelep: **KÜLSŐ VÁCZI-UT 7.**